La Veu de Benicarló, digitalitzada, ara universal i local

text RAÜL BURRIEL

L'actual crisi econòmica és també una crisi democràtica, i fins i tot de valors, en la mesura que els poders públics - que haurien de vigilar pels drets dels ciutadans i el manteniment de la societat del benestar - estan contribuint de manera activa al seu desmantellament. Així, les retallades han arribat fins al moviment cívic valencià: associacions cíviques i culturals, bandes de música, etc. Els ajuntaments, les diputacions i la Generalitat tanquen l'aixeta de les subvencions culturals, de promoció del valencià, etc., amb l'excusa de l'austeritat que ells no practiquen. Han trobat l'oportunitat perfecta per desactivar una societat civil que fa nosa al poder i que s'estava erigint en l'únic/últim element d'oposició. És ací on les universitats valencianes cobren un protagonisme central, en la mesura que són la darrera institució pública en mantindre una autonomia de gestió allunyada del clientelisme partidista instaurat en l'administració valenciana.

I és en l'objectiu de contribuir a la societat, a l'economia i cultura del territori en que es troba el que ha fet la Universitat Jaume I a les comarques del nord del país. No només ho ha fet donant suport a la cultura, sinó també contribuint al creixement econòmic: el conjunt de les universitats valencianes retornen a la societat, només en impostos, 1,35 eu. de cada euro invertit en elles. Els investigados de l'UJI estan descobrint, estudiant i desenvolupant avui el que seran els productes i serveis del mercat del demà, tant en els àmbits científics i tècnics com en l'humanístic i social; i fins i tot, a partir d'aquest curs, també en l'àrea de la salut. Les nostres empreses més punteres i amb més valor afegit estan dirigides i compten amb titulats universitaris en les seues plantilles. També les pimes i les xicotetes empreses familiars han vist com una nova generació més formada i qualificada han pres el relleu o preparada per a prendre'l o per a emprendre nous negocis que crearan riquesa i llocs de treball. Centenars dels nostres joves es formen a l'UJI i cap al final dels seus estudis tindran l'oportunitat de fer pràctiques en empreses de la nostra ciutat, de la resta del País Valencià, d'Europa o de qualsevol país del mon, per a més tard acabar inserint-se laboralment més prop o més lluny de casa. També s'ha de recordar el bon grapat de benicarlandos que treballen a la universitat, tant com professors i investigadors, com personal de servei.

Des del punt de vista cultural, i només en el cas de Benicarló, recordem el cicle Reclam de teatre, els cursos de formació programats des de la Seu del Nord, les continuades exposicions en els espais culturals de la nostra ciutat, el premi de poesia Manel Garcia Grau (en l'organització del qual, misteriosament no hi participa cap entitat benicarlanda), els convenis de col·laboració amb entitats culturals i de tot tipus... Segurament m'estare deixant molts altres àmbits de la realitat local on d'una manera o altra l'UJI deixa algún tipus de contribució.

Era ineludible que des de La Feram i La Veu de Benicarló mostrarem un merescut agraïment a l'UJI, sobre tot desprès del magnífic treball que s'ha fet des de la Biblioteca per digitalitzar l'hemeroteca de La Veu: més de 15 anys d'història de la nostra ciutat disponible lliurement a Internet! Qui diu que el que és local no pot ser també global? Gracies a Vicent Climent, rector de l'UJI, pel seu càlid acolliment el dia de la signatura del conveni, i també al seu vicerector Antonio Barba. I gracies especials tant a Vicent Falomir, director de la Biblioteca, com a Lidón París, arxivera de la Universitat i filla de Benicarló. Precisament l'UJI compleix 20 anys enguany: es va crear el febrer de 1991. Li desitgem un llarg recorregut, vinculat a les comarques del nord del País Valencià i al creixement econòmic, social i cultural dels seus habitants.

La Veu de Benicarló, digitalitzada, ara universal i local

Educació pública en mínims

800 números de La Veu, o més de 15 anys, i res no ha canviat. O ha canviat a pitjor

text **REDACCIÓ**

PRIMERA PARADA: L'ÀNGEL ESTEBAN

Complicat inici del curs escolar a Benicarló, amb manifestació inclosa. Els plors dels nens que per primera vegada van a l'escola, es van diluir per la protesta dels indignats pares de l'AMPA de l'Àngel Esteban. I és que aquest serà el quart curs que els alumnes del centre educatiu assisteixin a classe en barracons. És més, alguns d'aquests xiquets no saben què és una escola amb parets d'obra. Van iniciar el seu camí escolar amb les estructures prefabricades, a l'espera de la construcció de la necessària escola a la ciutat. I les promeses encara no s'han complert. Per això els pares afectats, acompanyats de representants de tots els grups polítics benicarlandos i alguns pares d'altres escoles, mostraven públicament la seua repulsa a les portes del centre escolar el primer dia d'inici del curs. Javier Pérez, president de l'Ampa, recordava que "la falta d'espai" és una de les necessitats més evidents del centre. Tant és així que aquest any "haurem de deixar d'impartir algunes activitats extraescolars. Com a pare d'un xiquet del centre t'entren ganes de deixar de lluitar, però veus que no pots parar, si hi ha possibilitat que vinga un euro a Benicarló, hem de seguir treballant perquè no se'n vaja a un altre poble", va assegurar. Les reiterades promeses pel que fa a l'inici de les obres de construcció ja aixequen escepticisme entre els pares, que només esperen que, la promesa realitzada la setmana passada, "siga la de veritat".

FELIÇ ANY NOU!

text **RODOLFO SERRANO**

PACO DELCASTILLO

Per fi aquest proper diumenge començarà l'any nou. Hi ha qui considera que l'any comença l'u de gener, uns altres pensen que el retorn a la faena després de les vacances és el moment de retrobar-se amb la vida i fer uns propòsits d'uns canvis que saben que mai podran assolir. Per a mi, l'inici de la temporada futbolística del CD Benicarló marca el retorn a la normalitat. Els diumenges sense el CDB són una cosa estranya, em sento amb un buit que no acaben d'omplir les becades davant la tele ni les becades davant el diari. Vaja, que no m'hi trobo, que tinc una desagradable sensació de provisionalitat i enyoro sempre el nostre futbol maldestre i avorrit. Jo també, com a aficionat, m'he marcat els meus reptes per a la temporada que ens espera. Que no s'enfade ningú si només parlo de mi, sé que això no fa bonic, però com deia Fuster, pitjor seria que parlara d'uns altres. Així que aquestes són, per ara, les promeses que m'he fet.

Prometo, solemnement, no anar-me'n més del camp sense que s'haja acabat el partit. Encara que es tracte del matx més ensopit de la història de l'univers. L'aficionat del Benicarló ha de resistir, és un estoic. I si perdem i algun aficionat foraster malcriat –perdó per la redundància- se'ns en fot, com a molt li diré que se'n vaja al seu poble i que faça el favor de callar. Amb bones maneres, que per això em va portar mon pare molts anys a escola. I si així i tot no creu, també amb bones maneres, li diré que se'n vaja a fer la mà. Amb males paraules però amb bones maneres, que això encara fot més.

També prometo no criticar ningú de l'entorn del CDB. Ni jugadors, ni entrenador, ni massatgista, ni directius, ni periodistes, ni, el que és encara més difícil, aficionats. Som com som i no podem fer-hi més. Encara que ens guanye una cosa que es diu la Pobla o una altra que es diu Càlig. Callaré.

No penso tampoc assistir a cap partit en què el Benicarló jugue com a foraster. Atenció com dic això. No he dit que no aniré a cap desplaçament, que també, sinó que tampoc aniré el dia que ens toque jugar com a visitants un derbi local contra el Ràcing. No podria suportar que al camp del Benicarló –insisteixo, del Benicarló- em trobara gent de Benicarló que anara contra el Benicarló. I que no em vinguen amb fraternitats ni romanços; tots els que no són el Benicarló són enemics del Benicarló.

I de moment, trobo que si acompleixo això ja hauré fet un gran avanç en la formació de la meua encara pueril personalitat. És poca cosa, ho sé, però cal reconéixer que s'ha de tindre valor per, per exemple, no anar a un partit a Traiguera o Sant Mateu sabent que les possibilitats de guanyar son elevades.

Per un altre costat, informar per si algú no ho sap, que el passat cap de setmana ens vam proclamar campions d'un triangular que vam jugar contra la Jana i el Sant Mateu. Contra els santmatevans vam empatar a zero però ens els vam polir a la tanda de penals i als janencs els en vam clavar cinc (quatre Johan Esbrí) en quaranta-cinc minuts i no en van ser més perquè no vam voler.

Com deia al principi, despús-demà rebrem la visita del Morella. No sé ni com van vestits però estic seguir que els en farem... ah, també prometo no ser tan fantasma perquè cada vegada que dic que golejarem algú acabem perdent. Si guanyem i no m'adormo ja em donaré per molt satisfet.

CAJA SEGOVIA, 4 – BENICARLÓ FS 3

text i foto GREGORIO SEGARRA

CAJA SEGOVIA: Gonzalo, Tobe, Antoñito, Borja y Sergio –cinc inicial- Fabián, Borja Blanco, Kristjan, Hicham, David.

BENICARLÓ: Gus, Vadillo, Lolo, Hugo y Chino –cinc inicial- Javi Alonso, Víctor, Juan Carlos, Álvaro, Gonzalo.

ÀRBITRES: Martínez Segovia i Sánchez Molina (Ciudad Real) TARGETES: groga a Vadillo y Javi Alonso (Benicarló)

GOLS: 0-1, 2' Chino; 1-1, 7' Kristjan; 2-1, 8' Hicham; 2-2, 11' Vadillo; 3-2, 27' Borja Blanco; 3-3, 37' Lolo; 4-3, 40' Tobe

INCIDÈNCIES: Pavelló Pedro Delgado de Segovia. 2.000 espectadors.

Una vegada més el Benicarló va caure derrotat per la mínima, i en l'últim minut, en "el maleït" pavelló Pedro Delgado de Segòvia. De nou, els de Juanlu Alonso, van haver de passar per l'agonia de perdre quan només faltaven vuit segons per a la conclusió d'un partit, igualat de principi a fi, que els caduferos en cap cas van merèixer perdre. El Benicarló, que va acudir a Segòvia amb les importants baixes de Messías i Raúl Manjón, va eixir a per totes i va marcar prompte, encara que els locals li van donar la volta al marcador quan encara no s'havia sobrepassat l'equador de la primera part. Vadillo va empatar abans del descans, però després de la represa, un dubtós penal per mans de Javi Alonso, que bé van poder haver-se comès fora de l'àrea, va tornar a posar en avantatge als de Jesús Velasco. El Benicarló va arriscar amb Vadillo de porter jugador i Lolo va aconseguir un nou empat, però en l'últim sospir, una rematada de Tobe va tocar en Vadillo para acabar en el fons de la porteria de Gus.

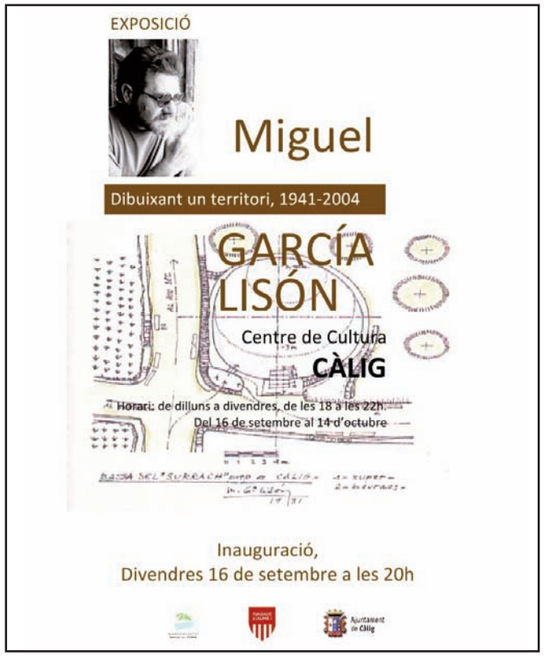

La construcció d'un nou centre educatiu és una necessitat més que evident a la ciutat

ve de la pàgina anterior

Així les coses, els més de doscents alumnes del centre escolar no van creuar la porta per iniciar el curs, com van fer la resta dels xiquets benicarlandos. A l'interior els professors seguien intentant quadrar horaris perquè les activitats normals marcades pel currículum escolar es desenvolupen amb normalitat. Mar Orero, directora de l'escola, lamentava la situació en què es troben, complicada més encara aquest any per l'augment d'alumnat centre. "Ja no tenim aules de desdoblament i hem de sortir al passadís a fer classe. Ara encara fa bon temps, però quan comence a fer fred ja veurem què fem", lamentava. L'aula de Música també ha desaparegut, juntament amb la que acollia el taller de ràdio, que tan bons moments i tants premis educatius ha reportat centre escolar. "Ara ho tenim tot en una caixa, guardat". Més difícil és assumir que no es podrà complir la legalitat pel que fa a l'Educació Física. "Haurem de sortir al pati de 3 a 4, quan se suposa que la legalitat et diu que no", va assegurar la directora. A més, a causa de l'augment d'alumnes "s'uneixen dues classes a la mateixa hora i encara no sé com ho farem, perquè tots en el pati no caben", va explicar.

I és que la construcció d'un nou centre educatiu és una necessitat més que evident a la ciutat. Els alumnes ja no caben als centres escolars i, per complicar la situació, aquest any l'increment de la població es traduirà en la creació d'una nova aula d'infantil tres anys al Marquès de Benicarló. En total, aquest any van a iniciar el curs a Benicarló 1772 alumnes.

SEGONA PARADA: EL MARQUÉS DE BENICARLÓ

El Claustre de Professors del CEIP Marquès de Benicarló s'ha manifestat en contra d'acollir en el seu centre escolar l'aula d'infantil de 3 anys de nova creació a la ciutat. Els docents van assegurar que "és totalment inacceptable ja que les condicions físiques d'infraestructura i el nombre d'alumnes actuals del centre no garanteix, en absolut, una millora en l'ensenyament de cara als alumnes que integraran aquestes 4 línies educatives" que es constituiran amb l'arribada dels nous alumnes al Marquès. Els professors també destaquen que aquesta decisió "repercutirà negativament en l'organització i funcionament del nostre centre, recentment reestructurat per a una millor qualitat de l'ensenyament amb les tres línies actuals que són les que li corresponen, objectiu fonamental i principal del CEIP Marqués de Benicarló i del professorat". El claustre del centre assegura que la decisió suposarà que es desborde i desestructure el seu treball i confien que no repercutisca en l'educació final que rebran els xiquets.

Els monitors que presten els seus serveis en les Escoles Matineres cobraran la meitat

ve de la pàgina anterior

La nova línia d'Infantil 3 anys es crearà per l'augment poblacional derivat del naixement massiu de xiquets el 2008. En principi es va estudiar la possibilitat d'instaurar la nova aula al Ródenas o al Marquès, que és on finalment ha anat a parar. En aquesta escola s'havia aconseguit després de molts anys de lluita i esforços que una de les aules quedés lliure per poder-hi desenvolupar diferents projectes formatius. Ara, es retallaran les activitats per les necessitats educatives de la ciutat, almenys durant els pròxims nou anys. La regidora d'Educació, Rocío Martínez, ha assegurat que "a mi no m'han traslladat cap queixa i, en qualsevol cas, és un tema de Conselleria, que és qui ha dit que s'ha de crear una aula nova".

TERCERA PARADA: LES ESCOLES MATINERES

Un altre problema relacionat amb l'educació és que els monitors que presten els seus serveis en les escoles matineres de Benicarló cobraran la meitat del sou que percebien l'any passat. És l'acord al qual han arribat les AMPA del municipi i el consistori de la ciutat després de les diferents reunions que han mantingut per intentar solucionar el problema derivat dels efectes de la crisi econòmica. Rocío Martínez, regidora d'Educació, va detallar que "l'aportació municipal s'ha hagut d'ajustar i la dels pares no es veurà augmentada". Contestava així la popular a les acusacions abocades per la portaveu socialista, Xaro Miralles, que acusava l'equip de govern de reduir a la meitat la subvenció aportada pel consistori a aquest servei. La regidora Martínez va explicar que "se'ls va dir a les AMPA que l'ajuntament ha de seguir prestant el servei, però economitzant per reduir el màxim possible el preu dels monitors" que presten els seus serveis en les matineres. L'ajuntament segueix subvencionant el cost, però reduint el preu del monitor sense minvar el servei", va al•ludir la responsable d'Educació. Així, els monitors passaran de cobrar 22 euros a 12 per cada hora d'atenció als xiquets, pràcticament la meitat del que percebien. Martínez va assegurar que "totes les AMPA hi van estar d'acord"

UNA MIQUETA MÉS: LA REALITAT DE LES ESCOLES MATINERES

No obstant això, aquesta mateixa setmana s'han vesat opinions en contra d'aquestes declaracions. En concret, els pares que fan ús del servei al Ródenas han denunciat que la regidora no diu la veritat sobre el tema. La realitat és que s'ha hagut d'incrementar la tarifa del servei per poder assumir el cost del monitor. "Nosaltres ja teníem contractat el servei des del mes de juny, quan va acabar el curs i ara no podem trencar el contracte amb el monitor per dir-li que cobrarà menys", assegura una mare afectada. A més, asseguren els pares, "si cobra menys, afectarà la qualitat del servei, perquè a una persona qualificada no se li pot pagar eixe sou per aquest servei". Els pares han recordat a la regidora que "el que està en joc són els nostres fills, la seua seguretat i la seua educació", que consideren no es pot deixar en mans de qualssevol.

D'altra banda, hi ha qui ha recordat entre els pares la necessitat que la regidora d'Educació torne a l'escola per repassar matemàtiques. "Efectivament 12 euros no són la meitat de 22, com bé va dir la regidora, però s'acosta molt a aquest percentatge", manifestava un pare molest. La reducció real de la subvenció atorgada pel consistori a les escoles matineres és del 46%. Però també per a aquestes veus crítiques va tenir resposta la regidora d'Educació. Així, Martínez va contestar que "nosaltres ja els vam dir que perquè els sortira més barat havien de gestionar el servei ells mateixos, i no deixar-lo en mans d'una empresa", eludint qualsevol responsabilitat sobre el tema.

Teatre

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

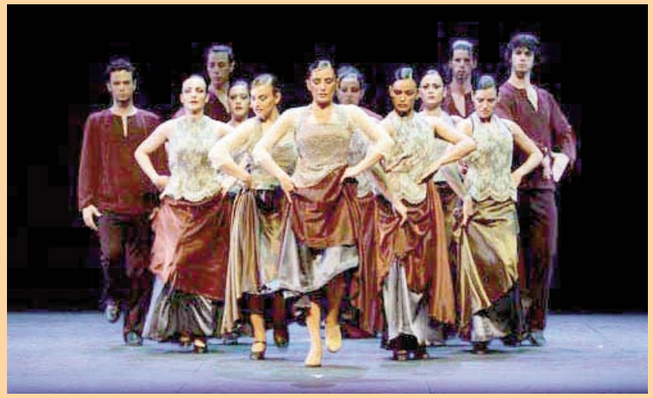

17 – VII – 2011

La companyia Estudio Corazza representa "Evocando a Yerma", una adaptació de l'obra del mateix títol de Federico García Lorca. Yerma és el drama d'una dona que no pot tenir fills, en una societat rural on la seua única funció era cuidar la casa i el marit i continuar l'espècie, la pressió social és fa insostenible i condueix inevitablement cap a la mort. El muntatge té l'encert de desdoblar els actors i les actrius en un mateix personatge. L'espectacle es auster i senzill però fascinant al mateix temps.

Prompte farà 75 anys que va ser assassinat Garcia Lorca, per defensar, entre altres coses, la llibertat de les dones, la temàtica de l'obra encara és ben actual, si bé la situació de la dona a Espanya no és la mateixa que en temps de Federico, cada dia ens arriben notícies d'assassinats de dones per la violència masclista.

4 – VIII – 2011

"Por culpa de Yoko" és l'obra que aquesta nit representa a Benicarló el veterà grup alacantí Jácara Teatro. Quatre xiques es tanquen en una fàbrica de calçats per reivindicar que els siguen abonats els seus sous, ja que fa tres mesos que no cobren, a partir d'aquesta anècdota anem a descobrir els conflictes personals de cadascuna.

L'obra és de molta actualitat, ja que exposa situacions conflictives molt dels nostres dies, això que és una funció primordial del teatre, representar la realitat per a produir el necessari efecte catàrtic en el públic, és cosa poc habitual en els nostres escenaris. Jácara Teatro ho aconsegueix a la perfecció, l'autor del text Paco Sanguino, sap crear unes situacions que sovint, dintre del dramatisme, desencadenen l'humor, mitjançant unes situacions i un llenguatge de vegades un punt surrealista.

Les quatre actrius de l'espectacle fan una actuació esplèndida, destacant sobretot Gloria Sirvent, van saber comunicar amb el públic a la perfecció, que les va recompensar amb llargs aplaudiments. Felicitats als organitzadors d'aquest cicle de teatre d'estiu, pel magnífic nivell de qualitat de les obres, i a vore si té continuïtat en la tardor.

29 – VIII – 2011

Teatre Condal de Barcelona, espectacle, "Somorrostro", abans de començar un audiovisual ens situa en l'època, "¿qui que no va viure en aquell temps recorda el barri del Somorrostro?" es pot llegir en el pantalla. Per uns moments em traslladó a Benicarló, ¿qui que no va viure en aquell temps recorda els banys en la platja de la Parreta? ¿o les magnífiques sessions de cine al Rex o al Capitol? ¿o les inoblidables tardes de futbol del C.D. Benicarló al camp de futbol del Camí la Mar?... ¡Ai, com passa el temps!

El Somorrostro va ser un barri de barraques de Barcelona durant la primera meitat del segle XX. Hi vivien més de 18000 persones que habitaven en barraques construïdes amb material de rebuig i ubicades a la platja, entre la Barceloneta i l'Hospital del Mar. Aquest barri va ser la llar d'acollida d'una onada d'immigrants que arribava a Barcelona fugint de la fam de la postguerra espanyola i d'una pobresa ancestral.

En la part alta del barri hi havia una nombrosa colònia de gitanos, el Turó dels Gitanos, d'aquelles humils barraques i dels balls espontanis al carrer va sorgir la famosa bailaora Carmen Amaya. El director de cine Francesc Rovira Veleta encara va a ser a punt per retratar molt bé la vida d'aquest barri l'any 1963 en la pel·lícula "Los Tarantos", una de les millors de la dècada, abans que un temps després fora destruït i la seua gent desallotjada, arran d'unes maniobres navals que el general Franco havia de presidir en la seua costa.

"Somorrostro" és un espectacle de dansa, on es combina el flamenc amb la dansa contemporània, que pretén homenatjar, tota aquella gent que hi va viure al barri i rememorar les seues vivències, la cultura de carrer i el ball com a resposta a una dura realitat. La idea original, la coreografia i direcció es deuen a María Rovira, directora de la Cia Trànsit Dansa. Un espectacle ple de lluminositat mediterrània, de xicotets detalls en els balls, que assoleix alguns moments d'intensa bellesa.

Notes de viatge/2

text JOAN HERAS

La tarda d'agost esdevé, de seguida, vespre d'hivern. A l'hemisferi sud hi ha coses que funcionen exactament a l'inrevés de les nostres. El passeig pels carrers del microcentre de Buenos Aires ha continuat en un trajecte en metro d'hora punta: ple a vessar, amb portes que s'obren una mica abans d'arribar a la parada. Després un cafè a la cantonada del teatre: carrer Corrientes i Boulogne sur mer.Arriba l'hora de l'espectacle. Avui és dilluns i no hi ha obra de repertori. El teatre IFT, com molts altres teatres de Buenos Aires i d'altres ciutats argentines, cedeix el seu espai durant unes setmanes perquè cada dilluns s'hi pugui dur a terme una de les iniciatives artístiques plenes a vessar de compromís polític i social. Parlem de les temporades regulars del "Teatro x laidentidad", una experiència de teatre de compromís i de reflexió, estretament vinculat a las Abuelas de la Plaza de Mayo, que des de l'any 2000 cada hivern –els seus mesos de juliol i agost- posen a l'escena, tot de manera voluntària, textos i experiències, reflexions i testimonis que volen mantenir la reivindicació de la necessitat que encara avui unes 400 persones puguin saber quin és el seu veritable origen, quin són els seus noms autèntics. Aquest moviment teatral, construït des de la necessitat que senten moltes persones vinculades a aquest món artístic de lligar la seva obra amb el seu país, pretén ser una veu de la consciència, una flama que demana justícia i que fa pensar sobre els complexos mecanismes dels totalitarismes. Avui, a l'Argentina, encara es considera que hi ha 400 persones que van ser robades, quan eren petites, i que van ser donades a famílies vinculades al règim dictatorial. Les mares –ara ja àvies- de la Plaza de Mayo han seguit persistentment demanant justícia, demanant el retorn dels nens robats a la seva autèntica identitat. Cada dijous encara segueixen passejant per la cèntrica plaça com a testimoni resistent i impactant de qui creu que l'exigència d'una autèntica justícia no prescriu, que una societat que amaga vergonyes repugnants del seu passat recent no pot construir-se, cap al futur, com una societat digna i democràtica.

Unes escales obren el pas a una sala de petit format, amb un devessall de cadires individuals ben ajuntades perquè n'hi càpiguen més, perquè la proximitat entre el propi públic alimenta complicitat i fa més fàcil que les emocions corrin. Després dels agraïments al teatre que ha cedit el seu espai gratuïtament i a tot el públic que omple la sala i que

Fronteres

La tarda d'agost esdevé, de seguida, vespre d'hivern. A l'hemisferi sud hi ha coses que funcionen exactament a l'inrevés de les nostres. El passeig pels carrers del microcentre de Buenos Aires ha continuat en un trajecte en metro d'hora punta: ple a vessar, amb portes que s'obren una mica abans d'arribar a la parada.

ha entrat sense pagar entrada, comença l'espectacle, una peça que explica la història trista d'un jueu polonès que sobreviu de l'horror dels camps d'extermini però que aquesta experiència el portarà, més tard, al suïcidi. No és una referència explícita a Primo Levi però hi ha el seu record. Aquesta peça, com la majoria de les obres que es presenten en el cicle, són escrites per l'ocasió. Però quan acaba l'obra arriba el moment clau. Dues veus expliquen la història d'un pare que va ser assassinat i d'una nena que va ser raptada pels militars. El cas és escruixidor perquè és rotundament real i terriblement proper en l'espai i el temps. Acabada la lectura se'ns fa saber que la protagonista de la història es troba a la sala i que és la darrera persona que ha recuperat la seva identitat recentment. Ella surt a l'escenari i ens diu, seguint lema del moviment: "Mi nombre es... y puedo decirlo porque sé quién soy". I ella explica els seus sentiments. El llarguíssim aplaudiment final té el gust del suport sincer –potser no es pot fer altra cosa-d'un grapat de persones que entenen la duresa de la situació i el coratge per afrontar la pròpia història.

Acabada l'obra i la lectura de textos, amb els sentiments remoguts, tothom se'n va a casa. La manera de col·laborar amb el projecte és amb la compra de samarretes, imans de nevera, dos volums en què es recullen les obres que s'han estrenat en cicles anteriors i algun altre producte. Dilluns rera dilluns en diversos escenaris es parla de la identitat, de la memòria, de la justícia. Recordes quan, l'any 2004, vas conèixer aquest moviment i penses que és una màgia poder viure aquesta expressió que lliga d'una manera ben especial teatre i vida,els escenaris i tot el seu món amb la crueltat de la repressió.

Ara la ciutat té un aire encara més especial. Fa fred, un fred que fa sentir la vida, una vida que per aquells carrers ha estat amarga, ben amarga. La idea de la necessitat de conèixer la pròpia identitat té gust de nit d'hivern.

L'inici del curs escolar es mira també amb lupa des dels sindicats

ve de la pàgina anterior

ENS QUEDEM ACÍ: LA VERSIÓ DELS SINDICATS

L'inici del curs escolar es mira també amb lupa des dels sindicats. Àlvar Añó, representant de la Intersindical valenciana STEPV, considera que el més greu de l'inici del curs és que "no hi ha aules de desdoblament i s'estan ocupant espais com biblioteques, sales de professors, etc., per fer classe". El problema segons Añó és que "no es fan les inversions necessàries en els centres, no hi ha diners per fer noves escoles ni tan sols per mantenir els centres actuals". En el cas de Benicarló el sindicalista va denunciar que "l'Àngel Esteban encara està per fer" mentre que la resta de centres necessiten actuacions de manteniment. Fora de l'educació Infantil i Primària, Añó ha lamentat que "tampoc es construeix la nova EOI, ni es remodelen els instituts Ramon Cid i Coromines, que fa anys que ho esperen". A l'altre costat de la balança, les inversions realitzades pels centres privats contrasten enèrgicament amb el poc interès que tenen les administracions públiques a mantenir els seus centres.

JA ARRIBEM: ALTRA VEGADA, LA REGIDORA SENSE RESPONSABILITATS

La regidora d'Educació de l'Ajuntament de Benicarló, Rocío Martínez, ha explicat que durant l'última visita que va realitzar a la Conselleria d'Educació amb l'alcalde, van ser informats que els projectes de reforma de l'Institut d'Educació Secundària Joan Coromines i del Ramon Cid, "estan aprovats". El que no sap, o no vol saber, la regidora és que eixa resposta ja fa anys que la tenen els directors dels instituts però que encara no s'ha emprés cap acció. Cap obra. Martínez va reconèixer que les obres no s'inicien per l'actual conjuntura econòmica que "podria dilatar l'espera per a la seua posada en marxa. Nosaltres incidim en la necessitat que aquests projectes es duran a terme, considerem que és necessari emprendre una reforma en ambdós instituts de secundària, ja que les instal•lacions actuals tenen molts anys", va assegurar Martínez. En total, 1377 alumnes iniciaran el curs a secundària. L'IES Ramon Cid tindrà 509 alumnes, l'IES Joan Coromines, 421 i a La Salle, hi haurà 447 alumnes.

La situació és preocupant quan se sap que hi ha instituts que encara no han cobrat de la seua assignació pressupostària més el primer quadrimestre del curs passat.

Per una altra banda, des de Vinaròs segueixen manxant perquè volen ser la seu de l'EOI i el nostre alcalde encara no ha aconseguit més promeses, però la realitat tangible, no ja l'edifici, sinó la corresponent publicació de creació al DOCV encara no s'ha produït, i això no costa diners.

ÚLTIMA PARADA: ESTEM EN BONES MANS

Malgrat tot, malgrat els entrebancs que posa l'Administració a l'ensenyament públic i en valencià i malgrat la crisi, l'ensenyament públic compta amb un sensacional grup de professionals, els millors professionals, perquè els nostres filles puguen tenir un ensenyament digne.

“Ara Estellés, 12 poemes, 12 cançons de Benicarló”

text i foto VICENT FERRER

Onada Edicions ha presentat el llibre “Ara Estellés, 12 poemes, 12 cançons de Benicarló”. L'edició pretén recordar que ara fa vint-i-cinc anys el poeta valencià Vicent Andrés Estellés va estar a Benicarló, on va escriure una sèrie de poemes dedicats a la ciutat. Els autors del volum, Francesc Del Castillo, Oscar Coll, Pilar Álvarez i Carme Alonso, van ser els encarregats de presentar l'obra. El professor Del Castillo va explicar que l'edició “pretén acostar la figura del poeta als alumnes de secundària”. Pepa Álvarez va indicar que aquest llibre té un enfocament didàctic, “amb una estructura molt senzilla, amb una biografia del poeta, un apartat d'anècdotes i altre per a la música tradicional del País Valencià”. En el llibre s'arrepleguen totes les conferències realitzades a Benicarló, les cròniques i les fotos. Oscar Coll, per la seua banda, va destacar que Estellés té molts poemes musicats, i en aquest cas Ximo Caffarena ha musicat els referits a la nostra ciutat, perquè aquests no es perderen. Va tancar la presentació Carme Alonso per a explicar que el llibre tindrà un preu de 25€, i està acompanyat d'un CD amb dotze cançons en les quals Ximo Caffarena enllaça les rimes d'Estellés amb els ritmes tradicionals valencians.

El professor Del Castillo va explicar que l'edició “pretén acostar la figura del poeta als alumnes de secundària”.

la veu de Benicarló info

www.laveudebenicarlo.info

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l’anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

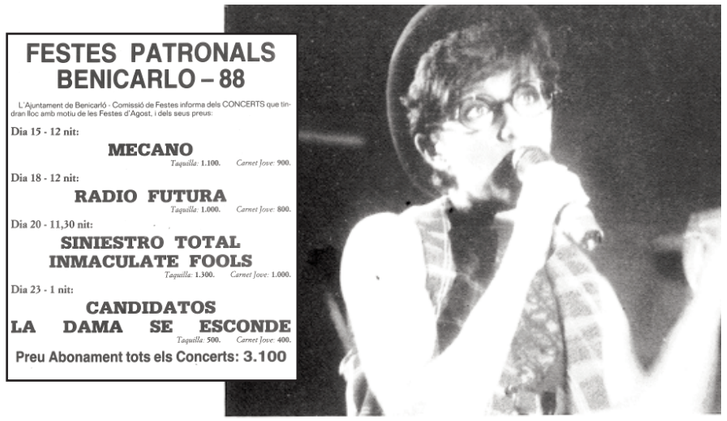

Una vegada més, una magnífica portada ens introdueix dins de l’inabastable món de les promeses, mitges veritats i mentires rotundes d’aquesta classe política que ens toca patir i suportar. Un diu una cosa perquè no sé quin encarregadet d’una conselleria li ha dit que tot està en marxa, que no hi ha cap problema i que les dates s’acompliran al peu de la lletra. Per un altre costat, algú que es troba a la conselleria ha dit que rotundament, aquest centre de salut no s’obrirà a curt termini perquè l’assumpte de la perra està agre, i que hi ha unes altres prioritats abans que l’atenció sanitària. Fantàstic. Allà on hem de posar en marxa la tisora amb més determinació és al sistema sanitari, perquè tenim uns magnífics hospitals privats que, per una mòdica quantitat de diners, et fan tot allò que els demanes. Fins i tot ens ha arribat a nosaltres. Qui no recorda aquella primera pedra del nou centre de salut de Benicarló, amb presència del llavors diputat autonòmic senyor Paco Moliner? No sé quant de tems ha passat, però com a mínim un parell de legislatures. Ara, que ja està pràcticament acabat, ens trobem que s’han acabat els diners per a equipar-lo. Però ens nostre doctor jaus particular, senyor Domingo, diu que no, que s’obrirà a finals de mes o començament d’octubre. Ja veurem qui té la raó. El que és una veritat inqüestionable és la manca de formalitat dels polítics. De tots els polítics. L’alcalde viu molt confiat de les promeses que li fan eixos tan ben vestits i tan ben servits a l’hora. Deu ser un autèntic xollo que et donen un despatxet a algun edifici públic, pagat per tots i que, a més a més, et donen puntualment una remuneració en forma de diners, que en la majoria de les vegades no te les has guanyades perquè no has fet res que tinga una mica de profit. Però això si, no renunciem als cotxes oficials, als assessors, ni als càterings pagats

No sé quant de tems ha passat, però com a mínim un parell de legislatures...

amb diners de tots. Tampoc no renunciem a una rebaixa dels ajustats salaris que s’imposen els polítics. Es pot imaginar, únic lector d’aquesta pàgina, que vosté mateix hauria de decidir el seu sou?

Clar, i com no podia ser d’una altra vegada, també anem a rebaixar per l’altra pota que sustenta el nostre agonitzant estat del benestar: la educació. Ara anem a carregar-nos les escoles matineres apujant els preus a vore si els pares de les criatures es rasquen una mica més les butxaques. Encara que també tenen l’opció de deixar de treballar per a portar als xiquets a l’escola a les nou del matí. Segurament deu haver algun col·legi que presta aquest servei sense perdre diners, que per a això estan les butxaques dels pares, per a escurar-les una miqueta més. No entenc res. Si al final es carreguen les escoles matineres, els hauran fet una gran putada als pares que treballen i que no tenen on deixar els xiquets fina a les nou. Hauran de buscar parents, veïns o amics que els vulguen fer aquest favor. Ara, que si per això de la crisi ens hem de carregar tots els serveis que ens costen diners i que no siguen mínimament rendibles, ens trobarem un ajuntament gestionat únicament per subcontractacions.

Llegeixo que comencen les obres de la carretera que va des del nostre poble a la veïna ciutat de Càlig. Allà hi van assistir, segons vostès, tota la corporació per tal de verificar els fets. A mi no em fa bona olor, i penso que això serà una obra que s’allargarà en el temps perquè es farà, amb l’excusa de que no hi ha diners, eterna. Com lo nou centre de salut.

Es reuneixen tres regidores –curiosament del mateix partit- per a parlar d’assumptes relacionats amb les seues competències. O, el que és el mateix, per a justificar una mica els jornals que els han imposat.

No és gens estrany el descens d’incidents al llarg de les festes perquè només amb una atenta lectura del programa, podíem endevinar que l’avorriment seria la nota predominant de les mateixes. El botellón, tot i que no és justificable, té una raó de ser que no és altra que l’elevat preu de les consumicions als locals d’oci. Amb el que fan pagar per una consumició, els practicants d’aquesta disciplina olímpica, se’n fan set o vuit. Vostè què faria?

Quina mania tenen de dir-li “meló d’Alger” al meló de moro.

Jo explicaré als tafaners d’on ve això de la “musclà”. Ve del mateix lloc que la “cridà”, la “replegà” o la “despertà”. Volen alguna pista més?

ve de la p gina anterior

Aniversari

La Veu ha fet 800 setmanes, 800 números i ens hem de felicitar. Val la pena que ho fem nosaltres, des d'ací, perquè segurament l'efemèride no serà presa en consideració entre les commemoracions municipals. Potser quan arribem a mil... o potser pensen que no arribarem al miler... Bé, en tot cas. Com a mínim que se les senten dir uns i altres i altres. Enhorabona, companys, per tantes pàgines d'alegria. O no, segons per qui.

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2011)

Nom Cognoms
Domicili
Població CP Telèfon
Correu electrònic

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancaria

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2011

Domiciliació Bancària
BANC / CAIXA
ADREÇA
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE
CODI DE COMPTE
Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.
C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

laveubenicarlo@terra.es

COMENCEN LES CAMPANYES ESPORTIVES D'HIVERN

text NATÀLIA SANZ

Prop d'un miler de xiquets participaran en la 24 edició de la Campanya d'Esport Escolar que organitza l'ajuntament de Benicarló amb l'objectiu d'introduir i fomentar l'esport entre els més menuts. 14 entitats esportives es posaran al servei dels més menuts per a ensenyar-los des d'escacs fins a gimnàstica rítmica, tot això de forma gratuïta per als xiquets. Les activitats s'imparteixen en els propis centres escolars i en les instal·lacions esportives municipals quan es realitzen fora de l'horari escolar. L'edil d'Esports, Ximo Pérez Ollo, va recordar que a més s'engega també la Campanya Esportiva d'Hivern 2011, destinada a majors de 14 anys, amb un total de 5 programes. "El programa d'Activitats físic esportives, el d'Activitat aquàtica, el d'Esport Escolar/Jocs Esportius Municipals-Comarcals, el d'Esdeveniments i esdeveniments puntuals i el de Formació i difusió. Pel que fa a activitats físicoesportives, aquesta temporada l'oferta és molt variada i destinada a totes les edats i gustos: Ioga, Taixí, Manteniment per a adults, Activitat física per a 3ª edat, Aerobic, Step, Pilates, Dansa del ventre i Educació Física de Base. Dins de les activitats aquàtiques, que es realitzen en la Piscina Municipal, la més demandada segueix sent un any més l'Aquagym. A més en la instal·lació també s'ofereixen activitats com Step, Aeròbic, GAP, Aerodance, etc; totes elles incloses en l'abonament mensual.

Dins l'apartat d'esport popular i esdeveniments, destaquen les lligues de competicions no federades i de caràcter recreatiu: Esquaix, Futbol Sala i Tennis taula, així com altres actes que regularment s'aniran publicitant en la web municipal. I dins del programa de formació i difusió, s'aposta des de la regidoria per una sèrie de jornades i xarrades de caràcter tècnic enfocades a diferents temes d'interès dins de la dinàmica esportiva municipal: metodologies d'aplicació a les classes esportives extraescolares, aplicacions pràctiques a l'hora de sol·licitar i justificar subvencions, guies didàctiques per a pares en la formació esportiva dels xiquets/as, etc. L'edil d'Esports va recordar que com principals novetats aquesta temporada, destaquen "l'inici de les activitats 15 dies abans, l'aparició d'una nova línia de treball, el Programa de Formació, enfocada a les entitats i usuaris, i la utilització de la nova sala polivalent del pavelló municipal, que permetrà albergar major nombre d'usuaris i fins i tot la divisió d'aquest espai en dos semiespais per a poder solapar activitats en les mateixes franges horàries". Les inscripcions per a les activitats de la Campanya d'Hivern començaran el dia 19 de setembre, i l'inici d'activitats serà el 3 d'Octubre Pel que fa a les inscripcions de l'Esport Escolar, començaran a partir del 13 en els centres escolars, que serà on els alumnes hauran de lliurar les fulles de preinscripció degudament emplenades.

REDUÏM DESPESES PERÒ NO ELS SOUS DELS POLÍTICS

text NATÀLIA SANZ

A l'ajuntament de Benicarló no els ixen els comptes i preveu que el 2012 siga un exercici "complicat", segons va assegurar el regidor d'Hisenda, José María Serrano. Els números no ixen degut, bàsicament, al descens d'ingressos i l'increment d'impagats. L'encarregat de posar ordre en els comptes municipals va recórrer a una expressió típica valenciana per a reflectir la situació que es viurà en el consistori el pròxim any: "ens haurem d'amarrar els matxos". I és que després d'anys de bonança econòmica, l'ajuntament haurà de recórrer a les tisores si vol que el pròxim any els números quadren en els comptes municipals. Pel que fa al descens dels ingressos, Serrano va indicar que en el 2006 es va recaptar gràcies a l'impost de construcció 2'7 milions d'euros, mentre que enguany ha arribat escassament als 75.000 euros. Tampoc pinten millor els ingressos procedents de l'Estat que arribaran enguany a Benicarló. D'altra banda, l'augment d'impagats segueix creixent, situant-se en aquests moments el de l'IBI "entre el 5 i 10%". Així les coses, Serrano va anunciar que des de l'equip de govern s'estan preparant un paquet de mesures d'austeritat encaminades a salvar la situació econòmica.

Malgrat que va advertir que "encara s'estan estudiant", va deixar albirar algunes de les possibilitats de retallada de despeses municipals. Una d'elles seria la remodelació dels ensenyaments que s'imparteixen en el Conservatori Municipal i, en concret, l'eliminació del Grau Elemental, que s'imparteix en totes les escoles de música. Es tracta d'optimitzar els costos del conservatori", va recordar l'edil, qui va xifrar aquests ensenyaments en "la tercera part del cost del professorat". D'aquesta manera en el conservatori només s'impartirà el Grau Mig d'ensenyaments musicals. "S'intentarà que no siga deficitari, perquè ho hàgen d'assumir-ho les arques municipals". A més, l'edil va recordar que en aquests moments s'inicia la renegociació del conveni dels treballadors, tant del conservatori com municipals. Aquest serà altre dels punts que anuncien una tardor que pot ser calenta, ja que després de la denúncia del conveni col·lectiu per la seua caducitat, s'inicia el procés negociador entre el consistori i els sindicats. Serrano ha anunciat la seua intenció que el procés es realitze de forma ràpida "perquè volem aprovar els pressupostos i el conveni a mitjans novembre". L'edil, davant les remors que circulen per la Casa Gran, va negar que s'estiga plantejant una baixada de sous dels 209 treballadors. "Més que això s'estan estudiant altres possibilitats, que ja desvetlarem", va anunciar. En cap moment va parlar de reduir el sou dels polític que s'emporten una bona tallada del pastís.

ve de la p gina anterior

medi ambient, va picar al número de la Generalitat, on, suposadament, tot ho solucionen, el 112. I *su goso en un poso* que dirien a la capital, la resposta va ser que no podien fer res. Ni alçar el telèfon per trucar a la protectora d'animals. El que no li van dir és que possiblement el motiu és que acabades les festes -digueu *grandes eventos*- ara han vingut les estretors i això dels animalets... Potser és que no poden pagar tampoc el conveni amb la protectora.

Efecte Mundo, Jaime Mundo

Sempre hem dit que aquest home ha fet escola. Ho diem perquè la setmana passada els tafaners ens vam quedar una mica sorpresos quan vam veure el careto de l'alcalde a la portada de *La Veu*, fent de metge, que ja, ja... i vam poder adonar-nos que aquella cara no reflecteix la realitat. Ens referim al fet que avui per avui, el nostre alcalde també ha començat a acumular una mica més de volum i, com se sol dir, la cara és el reflex de l'anima, la de la portada de *La Veu* no li feia justícia. I és que com Mundo, que difícilment al final de la legislatura es podia veure els peus, Marce va pel mateix camí com a bon escolanet que és.

Diferències policials...

Segons hem pogut saber, la setmana passada a l'entrada del primer dia d'escola, per primera vegada, i que segurament no farà precedent, a les monges no hi havia municipal. I és que això, tenint en compte que ara tenen un pàrquing que quasi els desemboca a la porta de casa és, simplement, tot un esdeveniment, i no precisament esportiu. Això sí, a la manifestació inaugural del curs escolar de l'Àngel Esteban, que tant contenta estava la direcció, fa uns anys pels barracons (és poden consultar les hemeroteques), n'hi havia dos. Com per allí dins, per la zona del casal hi ha un trànsit manicomial i algun que altre polític podia prendre mal, calien reforços.

... i educatives

I parlant de polítics i d'aquest afer, continuem sense entendre com és que tots és manifesten, a dreta i esquerra, com si no tingueren altra faena. Uns, que fa uns anys estaven tan contents, ara protesten, i uns altres, els que manen ací i a València, donen suport a la protesta de la qual ells mateixos en són responsables! Ací no cap més que la lletra de Gardel: *Hoy resulta que es lo mismo ser derecho que traidor, ignorante, sabio, chorro, generoso, estafador. ¡Todo es igual, nada es mejor, lo mismo un burro que un gran profesor! No hay aplazaos ni escalafón, los inmorales nos han igualao... Si uno vive en la impostura y otro roba en su ambición, da lo mismo que sea cura, colchonero, rey de bastos, caradura o polizón.*

Una altra destrossa de patrimoni

Els tafaners, que de tot ens assabentem, bé, quasi, ens hem assabentat que pensen reconstruir l'arc de la casa del carrer de Sant Joan que van tombar. I és que en aquest poble tenen una mania, més que persecutòria, per carregar-se tot allò que fa olor a antic. Doncs, segons sembla, els de Patrimoni els han aturat l'obra fins que no estiga restituït tot com tocava. Amb el poc que costaria fer les coses mínimament bé i rehabilitar-les! Però no, sempre han de fer el burro. Encara sort que els de Patrimoni estaven a l'aguait i algú va posar el crit al cel. I després es queixaran!

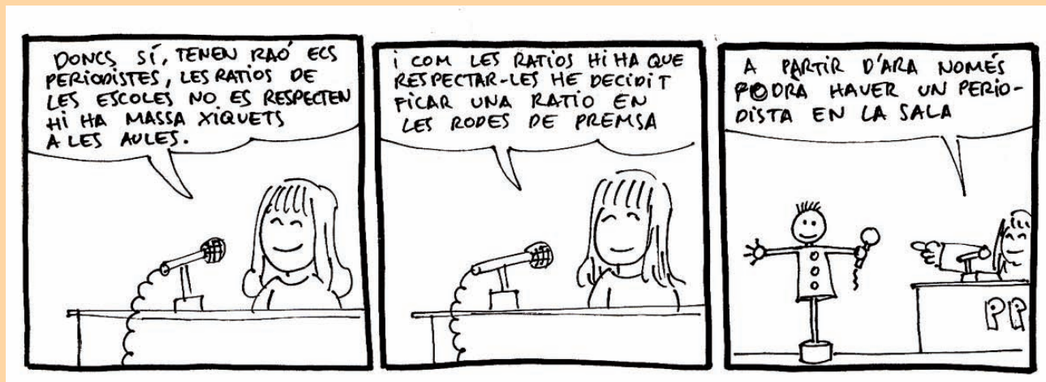

EL BENICARLÓ *UNDERGROUND*

text **LA COLLA DE TAFANERS**

Problemes d'agenda

Si entreu al web de l'Ajuntament i accediu a aquesta curiosa adreça: http://www.ajuntamentdebenicarlo.org/cul/pcul-activitats.php3?g_idioma=v, veureu que les anècdotes culturals a casa nostra es van acabar allà pel mes de febrer de 2011. Algú devia penar que un camí presentades les falles, què més volíem de cultura, si en són la màxima expressió. De fet, si repasseu els actes la cosa no passa d'esport escolar, presentacions falleres i obligacions contretes amb l'Il·lustríssim per les entitats receptores d'ajudes. Alta cultura que ja ens va deixar sadolls pel que queda d'any. Una altra cosa és l'adreça que hem indicat ací dalt: cal refregar-nos per la cara que, pel que fa a cultura, ja ens podem donar *pcul* els benicarlandos? O això, o a l'àrea de cultura es va aturar el temps al més de febrer i la nova regidora encara porta el rellotge d'abans de les eleccions.

Brossa d'alçada

Una amiga d'Altura, no ens referim a l'alçada, sinó a la població, ens ha enviat aquesta curiosa imatge que reflecteix un sentiment comú a tots els que reciclem quan ens ha arribat el nou rebut de la brossa. "Señores políticos, nos habéis robado 63'58€ del banco. Que recicle tu padre." Clar i català i expeditiu. No hem vist res semblant a ca nostra, on ens sembla perfecte i encara parem per si en vénen més.

Amistats perilloses

Els tafaners fem notar que al *Dissabte* surt molt de personal de la veu, sobretot un que va ser director d'institut, ara insigne professor i que li agraden els bous, i un altre a qui li agrada anar al Nepal. Voldrà dir alguna cosa? Ens preparen una opa hostil a força de donar peixet i ensabonar els nostres millors col·laboradors? Busquen nous talents per reflotar la situació?

Tortuguitis

Perquè serveix el 112? Doncs per a salvar animalets creiem que no. Una lectora ens ha enviat un escritet indicant-nos que va veure al barranquet una tortuga gran i una de més menuda. Preocupada per la presència de les bestioles i per que algun malfeiner els fes alguna barrabassada, va considerar que calia fer alguna cosa i així, com a l'Ajuntament ha desaparegut la regidoria de

Cal refregar-nos per la cara que, pel que fa a cultura, ja ens podem donar *pcul* els benicarlandos?

La Plataforma per l'Ensenyament Públic realitza una performance per cridar l'atenció sobre la situació de l'ensenyament públic

text i foto PLATAFORMA PLP

L'acte s'ha celebrat en el solar del barri de Campanar a València cedit a la Universitat Catòlica on hi hauria d'haver centres educatius públics.

Representants de la Plataforma en Defensa de l'Ensenyament Públic -integrada pels sindicats STEPV-Iv, FECCOO-PV, FETE-UGT, CGT, Federació de pares i mares d'alumnes FAPA-València, Escola Valenciana –Federació d'Associacions per la Llengua, l'associació d'estudiants FAAVEM, el sindicat d'estudiants dels països catalans (SEPC), BEA, la Confederació de Veïns (CAVECOVA), Associació Directors de Primària, Associació Directors de Secundària, MRP'S i ADIDE- han realitzat una performance en el solar del barri de Campanar a València cedit a la Universitat Catòlica on hi hauria d'haver centres educatius públics.

L'acte ha consistit en la representació del primer dia de classe en un institut públic valencià –coincidint amb l'inici de curs en secundària- i s'ha realitzat un debat entre la mestra i l'alumnat sobre la situació de l'ensenyament públic. En concret s'ha parlat sobre l'impagament per part de Conselleria de les despeses de manteniment dels centres (llum, aigua, telèfon, etc.), la massificació de les aules, la manca de professorat de reforç, la situació del valencià i de l'ensenyament de llengües estrangeres, la situació de les instal·lacions, etc.

Amb aquest acte, la Plataforma vol cridar l'atenció sobre la necessitat de no retallar en ensenyament per a mantindre i millorar els nivells de qualitat i fer front als alts índex de fracàs escolar que al País Valencià estan al voltant del 40%.

Per a la Plataforma, la política de retallades que la Conselleria d'Educació està aplicant des del curs passat (de grups, programes d'atenció a la diversitat, línies en valencià, desdoblaments i, per tant, professorat) no és la millor manera de fer front al fracàs escolar. Per això exigeix a la Conselleria que s'acabe amb les retallades en ensenyament i es recuperen tots els recursos que s'han perdut des del curs passat.

València, 14 de setembre de 2011

EDITORIAL

800

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

CRISI A L'ENSENYAMENT

Som conscients que el títol d'aquest editorial no és correcte. Li falta una paraula. Concretament la paraula "públic". Sí, qui està en crisi al nostre poble és l'ensenyament públic (només públic), perquè l'ensenyament "públic concertat" no mostra cap símptoma negatiu de res.

És trist sentir com l'alcalde no és capaç d'assumir que el que ha passat amb l'Àngel Esteban és culpa del partit que ell representa. No n'hi ha prou d'anar a manifestacions i dir, "ai, ai, no ens ho feu això que un dia ens enfadarem i veureu". No, si la nostra primera autoritat és conscient que des de Conselleria se'ns ha menystingut durant anys, s'hi ha d'enfrontar obertament i dir prou i fixar uns terminis perquè aquelles criatures no vagen passant fred, sense poder jugar al pati o rebent classe als passadissos. I si li diuen que no pot ser que si la llei diu que tal o qual, que plegue. Una situació de deixadesa tan gran no ha de tindre terminis legals, només sentit comú. I coratge i dir i fer les coses ben clares amb valentia i sense pensar què diran.

L'Àngel Esteban és una mostra més de com estan de malament les infraestructures a Benicarló. Però pateixen al Ramon Cid i al Coromines, es disgusten els mestres del Marqués, canvien les normatives urbanístiques misteriosament al català construint allà on no es podia, no sabem quan vindrà l'EOI, el conservatori està en perill econòmic, retallen les escoles matineres, ... En definitiva però, i cal dir-ho ben alt, només són problemes materials, perquè els claustres de mestres i professors de les nostres escoles i instituts públics garanteixen, com sempre, un ensenyament de primer nivell. I que ningú se n'oblide d'això.

Si amb 800 veus no n'hi ha prou... arribaren a 1000!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: per els nostres mestres i professors de l'ensenyament públic que, tot i les pocavergonyes que els està fent l'administració fent-los treballar trencant ràtios i amb pitjors inversions, estant donant la cara per un ensenyament públic i de qualitat.

Panissola: per a l'alcalde del poble veí del nord. Sembla que se li'n va la força per la boca dient poca-soltes i l'únic argument vàlid que esgrimeix per quedar-se l'EOI és que ells van ser primers i que nosaltres ja tenim el conservatori a més que " estan reconocidos por parte de todos, también por parte de conselleria, y son más que suficientes". Un incís, el nostre conservatori és municipal, pagat majoritàriament per tots els benicaralandos... i sort tenen els veïns del nord de poder venir ací. Autoritarisme i dictadura ja van passar a la història.

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"800"

III EXPOSICIÓ DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE BENICARLÓ

A partir del 9 de setembre del 2011 podran visitar a l'Edifici Gòtic del Carrer Major de Benicarló una col·lecció de fotografies del passat de Benicarló.

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció: XIMO BUENO, NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport
ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ